

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 18 grudnia 1970 r.

Nr 42

TREŚĆ:
Poz.:

ZARZĄDZENIA:

315 — Ministra Finansów z dnia 4 grudnia 1970 r. zmieniające zarządzenie w sprawie określenia niektórych przychodów podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń	633
316 — Ministra Finansów z dnia 5 grudnia 1970 r. w sprawie ulg z tytułu nakładów inwestycyjno-remontowych w gospodarstwach rolnych	633
317 — Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1970 r. w sprawie stawek wpłat z zysku do budżetu państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem terenowym	639
318 — Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 27 listopada 1970 r. w sprawie zwalczania szkodników magazynowych artykułów spożywczych, produktów rolniczych i pasz	639
319 — Ministrów Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej z dnia 20 listopada 1970 r. zmieniające zarządzenie w sprawie wprowadzania do ewidencji gruntów zmian we władaniu gruntami	641
320 — Ministra Żeglugi z dnia 20 listopada 1970 r. zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia, organizacji i właściwości miejscowej urzędów morskich	641
321 — Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 16 listopada 1970 r. zmieniające zarządzenie w sprawie wykazu jednostek uprawnionych do nadawania stopni naukowych	642
322 — Prezesa Centralnego Urzędu Geologii z dnia 11 listopada 1970 r. w sprawie zasad ustalania przydatności gruntów dla potrzeb budownictwa	642

INSTRUKCJA

323 — Ministra Finansów z dnia 4 grudnia 1970 r. zmieniająca instrukcję w sprawie trybu inkasa podatków i innych należności finansowych przez sołtysów	643

OBWIESZCZENIA:

324 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 3 grudnia 1970 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych Polskich Norm	644
325 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 3 grudnia 1970 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm branżowych (BN)	647
326 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 14 grudnia 1970 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych Polskich Norm	655

315

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 grudnia 1970 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie określenia niektórych przychodów podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 2 lit. a) dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) oraz art. 5 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 20 grudnia 1968 r. w sprawie określenia niektórych przychodów podlegających opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski z 1969 r. Nr 2, poz. 13) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1 pkt 21 otrzymuje brzmienie:
„21) osoby prowadzące na warunkach prowizyjnych placówki usług noclegowych (hotele, stacje turystyczne) oraz wypożyczalnie sprzętu turystycznego i sportowego w imieniu i na rachunek jednostek gospodarki społecznej”;
- 2) w § 3 ust. 1 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:
„9) 20% przychodów, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 3”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Minister Finansów: J. Trendota

316

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 grudnia 1970 r.

w sprawie ulg z tytułu nakładów inwestycyjno-remontowych w gospodarstwach rolnych.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i art. 35 ust. 4 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) w związku

z art. 5 ustawy z dnia 11 listopada 1965 r. o rozszerzeniu uprawnień gromadzkich rad narodowych w zakresie podatkowym oraz o usprawnieniu w gromadach wymiaru i poboru

podatków i innych należności pieniężnych (Dz. U. Nr 46, poz. 288) oraz § 26 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1969 r. w sprawie zasad oraz trybu umarzania i udzielania ulg w spłacie należności państwowych (Dz. U. Nr 4, poz. 26) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podatnikom podatku gruntowego, którzy do dnia 31 grudnia 1975 r. dokonają w swych gospodarstwach rolnych inwestycji gospodarczych, przysługują ulgę w podatku gruntowym i innych należnościach pieniężnych, zwana dalej ulgą inwestycyjną. Ulgę inwestycyjną przysługują także, gdy inwestycje gospodarcze zostały dokonane przez dzierżawcę całości lub części gospodarstwa rolnego na gruntach dzierżawionych, a umowa dzierżawy została zawarta na piśmie.

§ 2. Na obszarze województw: koszalińskiego, olsztyńskiego (z wyjątkiem powiatów działowskiego i nowomiejskiego), opolskiego, szczecińskiego, wrocławskiego, zielonogórskiego i m. Wrocławia oraz powiatów: ełckiego, gołdapskiego i oleckiego województwa białostockiego, elbląskiego, gdańskiego, kwidzyńskiego, łębskiego, malborskiego, nowodworsko-gdańskiego i sztumskiego i m. Elbląga województwa gdańskiego, trzcińskiego i m. Piły województwa poznańskiego, leskiego i ustrzyckiego województwa rzeszowskiego oraz gromad i miejscowości (wsi i przysiółków) województwa gdańskiego i rzeszowskiego, wymienionych w wykazie, stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia, ulga inwestycyjna przysługuje z tytułu:

- 1) budowy, rozbudowy, odbudowy lub remontu budynków gospodarczych lub ich części, w tym również szklarni, silosów, studni i gnojowników;
- 2) założenia (budowy) inspektów betonowanych na powierzchni co najmniej 30 m²;
- 3) założenia sadów na powierzchni co najmniej 1/4 ha grupów.

§ 3. 1. Ulga inwestycyjna wynosi 30% podstawy jej obliczenia.

2. W zależności od potrzeb i miejscowych warunków prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą — jednolicie dla całego województwa lub różnie dla poszczególnych powiatów — podwyższyć wysokość ulgi inwestycyjnej z tytułu odbudowy i remontu budynków gospodarczych do 50% podstawy obliczenia.

3. Dla podatników podatku gruntowego, których grunty nabyte jako samodzielne gospodarstwa od Państwa lub od właścicieli gospodarstw zaniedbanych ekonomicznie podlegają zwolnieniu od podatku gruntowego na podstawie § 4 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 września 1965 r. w sprawie zwolnień i obniżek w podatku gruntowym (Monitor Polski Nr 59, poz. 302 z późniejszymi zmianami), ulga inwestycyjna przy inwestycjach w postaci budowy, rozbudowy lub odbudowy budynków gospodarczych wynosi 50% podstawy jej obliczenia.

§ 4. Na obszarach nie wymienionych w § 2 ulgę inwestycyjną przysługują na zasadach określonych w § 5—11.

§ 5. 1. Podatnikom podatku gruntowego, którzy otrzymali gospodarstwa rolne bez budynków na podstawie przepisów o przeprowadzeniu reformy rolnej lub w wyniku osadnictwa, przysługują ulgę inwestycyjną, jeżeli dokonają w swych gospodarstwach rolnych inwestycji gospodarczych w postaci budowy, rozbudowy oraz odbudowy budowli lub urządzeń inwentarskich i gospodarczych, tj. obór, chlewów, pomieszczeń dla innych hodowli, stodół, szop, studni, silosów i gnojowników, rozbudowy pobudowanych przez nich budynków prowizorycznych albo jeżeli dokonają przebudowy budynków mieszkalnych związanych z gospodarstwem rolnym na obory.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do podatników, którzy:

1) w trybie w tym przepisie określonym otrzymali grunty na upelnorolnienie, a nie mieli i nie mają budynków inwentarskich i gospodarczych;

2) posiadają gospodarstwa rolne w rejonach przyczółkowych na obszarze województw: białostockiego, bydgoskiego, kieleckiego, krakowskiego, lubelskiego, łódzkiego, rzeszowskiego i warszawskiego i nie mają budynków inwentarskich i gospodarczych lub zdołali dotychczas pobudować tylko budynki prowizoryczne; upoważniają się organy finansowe prezydiów powiatowych rad narodowych do przyznawania na wniosek biur gromadzkich rad narodowych ulg inwestycyjnych indywidualnymi decyzjami podatnikom, którzy mają wprawdzie budynki inwentarskie lub gospodarcze, lecz nie nadające się do użytku z powodu złego stanu, w razie gdy podatnicy ci znajdują się w wyjątkowo trudnej sytuacji ekonomicznej.

3. Przez „budynki prowizoryczne” rozumie się budynki o charakterze tymczasowym lub przeznaczone na rozbiorę, nie podlegające obowiązkowemu ubezpieczeniu budynków, oraz budynki, których suma ubezpieczenia nie przekracza 20.000 zł.

4. Przy udzielaniu ulg inwestycyjnych gospodarstwom rolnym uprawnionym do korzystania z ulg w myśl ust. 1 i 2 należy kierować się wykazami takich gospodarstw sporządzonymi na podstawie dotychczasowych przepisów w sprawie ulg z tytułu nakładów inwestycyjno-remontowych dokonywanych w gospodarstwach rolnych.

5. Ulga inwestycyjna w stosunku do podstawy jej obliczenia wynosi 30% nakładów poniesionych ze środków własnych i 15% nakładów pochodzących z kredytu bankowego.

§ 6. 1. Podatnikom podatku gruntowego, którzy posiadają gospodarstwa rolne na obszarach wielkich melioracji wodnych łąk i pastwisk, przysługują ulgę inwestycyjną, jeżeli dokonają w swych gospodarstwach rolnych inwestycji gospodarczych w postaci budowy, rozbudowy lub odbudowy obór, stodół, silosów i gnojowników lub przebudowy budynków mieszkalnych związanych z gospodarstwem rolnym na obory.

2. Wykazy wsi, w których stosuje się ulgi, sporządzają właściwe do spraw rolnych organy prezydiów wojewódzkich rad narodowych po uzgodnieniu z organami finansowymi tych prezydiów. Prezydium powiatowej rady narodowej może uzależnić stosowanie ulgi inwestycyjnej w poszczególnej wsi od zawarcia i wykonania przez podatników umów kontraktacji młodego bydła rzeźnego lub od dostawy mleka do uspołecznionych punktów skupu. Wykazy wsi objętych ulgami oraz ewentualne uzależnienie udzielania ulg od kontraktacji lub od dostawy ustalają prezydium rad narodowych.

3. Ulga inwestycyjna w stosunku do podstawy jej obliczenia wynosi 30% nakładów ze środków własnych i 15% nakładów poniesionych z kredytu bankowego.

4. Ogólna kwota ulg inwestycyjnych w poszczególnych województwach powinna mieścić się w granicach określonego limitu. Rozdziału kwoty ulg między poszczególne powiaty dokonuje właściwe prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 7. 1. Podatnikom podatku gruntowego, których grunty nabyte jako samodzielne gospodarstwa od Państwa lub od właścicieli gospodarstw zaniedbanych ekonomicznie podlegają zwolnieniu od podatku gruntowego na podstawie przepisu powołanego w § 3 ust. 3, przysługują ulgę inwestycyjną, jeżeli dokonają w swych gospodarstwach rolnych inwestycji gospodarczych, określonych w § 5 ust. 1.

2. Ulga inwestycyjna w stosunku do podstawy jej obliczenia wynosi 50% nakładów poniesionych ze środków własnych i 30% nakładów pochodzących z kredytu bankowego.

§ 8. 1. Upoważniają się prezydium powiatowych rad narodowych do wprowadzenia ulg inwestycyjnych we wsiach

położonych na obszarach określonych w ust. 2 dla podatników podatku gruntowego, którzy dokonają w swych gospodarstwach rolnych inwestycji gospodarczych w postaci:

- 1) budowy, rozbudowy lub odbudowy budynków, budowli lub urządzeń inwentarskich i gospodarczych, tj. obór, chlewów, pomieszczeń dla innych hodowli, stodół, szop, szklarni, silosów, studni i gnojowników;
- 2) przebudowy budynków mieszkalnych związanych z gospodarstwem rolnym na obory;
- 3) założenia (budowy) inspektów betonowanych na powierzchni co najmniej 30 m²;
- 4) założenia sadów na powierzchni co najmniej 1/2 ha gruntów.

2. Ulgi inwestycyjne mogą być wprowadzone na obszarach wsi uznanych za słabo zagospodarowane na podstawie § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie obniżek i ulg w podatku gruntowym (Dz. U. Nr 23, poz. 145 z późniejszymi zmianami), w których konieczna jest aktywizacja budownictwa gospodarczego. W województwach, w których przed rokiem podatkowym 1962 nie stosowano i obecnie nie stosuje się obniżek w podatku gruntowym dla wsi słabo zagospodarowanych, ulgi inwestycyjne mogą być wprowadzone także we wsiach słabo zagospodarowanych, jeżeli zachodzi w nich potrzeba aktywizacji budownictwa gospodarczego.

3. Ulga inwestycyjna w stosunku do podstawy jej obliczenia wynosi 20% nakładów poniesionych ze środków własnych i 10% nakładów pochodzących z kredytu bankowego.

4. Przepis § 6 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 9. 1. Upoważnia się prezydium powiatowych rad narodowych do wprowadzenia ulg inwestycyjnych dla podatników podatku gruntowego, których gospodarstwa rolne stosownie do obowiązujących przepisów zostały lub zostaną uznane za zaniedbane ekonomicznie i objęte pomocą Państwa, jeżeli w tych gospodarstwach dokonają inwestycji gospodarczych, określonych w § 8 ust. 1.

2. Ulga inwestycyjna wynosi 30% podstawy jej obliczenia.

3. Przepisy ust. 1 stosuje się pod warunkiem zawarcia przez podatnika z prezydium gromadzkiej rady narodowej umowy o dokonanie w gospodarstwie rolnym, w określonym w umowie czasie, inwestycji wymienionych w ust. 1, w zakresie odpowiadającym potrzebom danego gospodarstwa, i wykonania tej umowy.

§ 10. Jeżeli podatnicy, o których mowa w § 5 i 8, przy dokonywaniu inwestycji korzystali z kredytu bankowego, ulga inwestycyjna nie może przekraczać kwoty stanowiącej 60% nakładów poniesionych ze środków własnych.

§ 11. W razie zbiegu u podatnika ulg przewidzianych w § 5—9 dla różnych kategorii gospodarstw rolnych przysługuje mu ulga inwestycyjna najkorzystniejsza.

§ 12. 1. Podstawę obliczenia ulgi inwestycyjnej stanowi wartość nabytych materiałów zużytych przy inwestycji oraz robocizny, zwana dalej „nakładami”.

2. Ulgę inwestycyjną stosuje się, gdy nakłady wynoszą przy inwestycjach budowlanych oraz remontach co najmniej 4.000 zł, a przy założeniu inspektów i sadów — co najmniej 2.000 zł. Prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą — w zależności od miejscowych warunków — obniżyć te kwoty, nie więcej jednak niż o 25%.

3. Jeżeli podatnik dokonał inwestycji również z kredytu bankowego, wówczas ulgę inwestycyjną stosuje się początkowo z tytułu sumy wydatkowanej na inwestycje z własnych funduszy podatnika, a ulgę z tytułu nakładów poniesionych z kredytów stosuje się w miarę spłaty tych kredytów, dokonywanej w terminie określonym w § 15 ust. 5.

§ 13. W razie dokonania inwestycji w postaci budowy budynku (budowli) inwentarskiego lub gospodarczego pod-

stawę obliczenia ulgi inwestycyjnej stanowi suma ubezpieczenia budynku, ustalona przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń dla celów ubezpieczenia budynków. Na żądanie podatnika organ finansowy obowiązany jest jednak ustalić nakłady poniesione z tytułu takiej inwestycji na podstawie rachunków i przyjąć je za podstawę obliczenia ulgi.

§ 14. 1. W razie dokonania inwestycji w postaci rozbudowy, odbudowy lub remontu budynku (budowli) inwentarskiego lub gospodarczego oraz budowy, odbudowy lub rozbudowy albo remontu studni, szklarni, inspektów, silosów lub gnojowników, zasadę obliczania ulgi inwestycyjnej na terenie powiatu ustala prezydium powiatowej rady narodowej, przyjmując za podstawę nakłady obliczone:

- 1) na podstawie oryginalnych dowodów (rachunków) zakupu materiałów budowlanych zużytych przy inwestycji z doliczeniem kosztów robocizny w wysokości określonej w tabeli stanowiącej załącznik nr 2 do zarządzenia albo
- 2) na podstawie oryginalnych dowodów (rachunków) zakupu materiałów budowlanych zużytych przy inwestycji oraz dowodów (rachunków), stwierdzających koszty robocizny obcej;
- 3) a na obszarach wymienionych w § 2 — także na podstawie szacunku dokonanego przez zespół powołany w myśl obowiązujących przepisów przez prezydium gromadzkiej rady narodowej w celu lustracji zagród wiejskich w zakresie potrzeb i rozmiarów remontów, który ustala nakłady za pomocą uproszczonych norm określonych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

2. W zależności od potrzeb i miejscowych warunków prezydium powiatowej rady narodowej może wprowadzić dla poszczególnych gromad różne zasady ustalania podstawy obliczenia ulgi.

3. W razie przebudowy budynku mieszkalnego na obórę za podstawę obliczenia ulgi przyjmuje się po 8.000 zł za każde nowe stanowisko przygotowane dla krów.

4. W razie ustalenia, że na terenie danego powiatu stosuje się zasadę określoną w ust. 1 pkt 1, prezydium gromadzkiej rady narodowej — w zależności od miejscowych warunków — po uzgodnieniu z właściwym do spraw budownictwa organem prezydium powiatowej rady narodowej ustala w ramach tabeli (ust. 1 pkt 1), jaki procent kosztów robocizny w stosunku do wartości materiałów będzie stosowany w danej gromadzie.

5. Jeżeli inwestycja została dokonana w postaci założenia sadu, ustalenia nakładów dokonuje się przy zachowaniu zasady określonej w ust. 1 pkt 2.

6. Bez względu na to, jaką zasadę ustalenia podstawy obliczenia ulgi stosuje się na danym obszarze, na żądanie podatnika organ finansowy obowiązany jest ustalić poniesione nakłady wyłącznie na podstawie rachunków (ust. 1 pkt 2).

§ 15. 1. Ulgi inwestycyjne dla danego podatnika nie mogą przekraczać łącznie 50.000 zł. Jeżeli podatnik korzystał z ulg inwestycyjnych na podstawie dotychczasowych przepisów, suma ulg nie może przekraczać 50.000 zł.

2. Ulgę inwestycyjną stosuje się przy wymiarze podatku gruntowego i innych należności pieniężnych. Jeżeli inwestycje zostały zakończone po dokonaniu wymiaru albo wniosek o ulgę został złożony po dokonaniu wymiaru, ulgę stosuje się poczynając od tego roku, w którym została wydana decyzja przyznająca ulgę.

3. W wypadkach określonych w § 3 ust. 3 i § 7 ust. 1 ulgę inwestycyjną stosuje się w podatku gruntowym od roku następującego po ostatnim roku zwolnienia gruntów od tego podatku, chyba że w ciągu okresu zwolnienia pełna kwota ulgi inwestycyjnej została potrącona z pozostałych

należności pieniężnych, oraz w formie umorzenia rat (kapitału wraz z oprocentowaniem) za nabyte od Państwa samodzielne gospodarstwo.

4. Ulgę inwestycyjną za dany rok podatkowy przyznaje się w granicach do 100% rocznego wymiaru podatku gruntowego i innych należności pieniężnych, a w pierwszym roku jej stosowania — w granicach nie zapłaconych jeszcze rat.

5. Ulgę inwestycyjną stosuje się w okresie do 10 lat, licząc od roku zakończenia inwestycji lub wydania decyzji o przyznaniu ulgi, przy czym na obszarach wymienionych w § 2 prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą, w zależności od warunków miejscowych, okres ten przedłużyć dla poszczególnych powiatów, nie więcej jednak niż do 15 lat. W wypadkach określonych w § 3 ust. 3 i § 7 ust. 1 dziesięcioletni okres stosowania ulg w podatku gruntowym liczy się od roku podatkowego następującego po upływie ostatniego roku zwolnienia gruntów od podatku gruntowego, przy czym okres ten nie może być przedłużony.

6. Jeżeli podatnik posiada zaległości w zobowiązaniach pieniężnych w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 11 listopada 1965 r. o rozszerzeniu uprawnień gromadzkich rad narodowych w zakresie podatkowym oraz o usprawnieniu w gromadach wymiaru i poboru podatków i innych należności pieniężnych (Dz. U. Nr 46, poz. 288), ulgę stosuje się przede wszystkim w trybie umorzenia kwoty zaległości odpowiadającej kwocie przyznanej ulgi. Jeżeli gospodarstwo rolne w myśl obowiązujących przepisów zostało uznane za zaniedbane ekonomicznie i objęte pomocą Państwa, ulgę stosuje się przede wszystkim w bieżących należnościach, a następnie w zaległościach, nie wyłączając należności scąlonych.

7. Jeżeli ulga inwestycyjna przekracza w danym roku podatkowym kwotę podatku gruntowego, wówczas ulgę stosuje się również w należnościach Państwowego Funduszu Ziemi, a w okresie pierwszych trzech lat także w opłacie melioracyjnej. Zasadę tę stosuje się odpowiednio do podatników całkowicie zwolnionych od podatku gruntowego.

8. Jeżeli podatnik nabył grunty od Państwa (§ 3 ust. 3 i § 7) bez budynków lub z budynkami nie nadającymi się do użytku z powodu ich złego stanu albo których rozmiar był za mały do potrzeb gospodarstwa, a dokonane w danym roku podatkowym potrącenia w podatku gruntowym i należnościach określonych w ust. 7 nie wyczerpały pełnej kwoty ulgi inwestycyjnej — właściwy oddział Banku Rolnego na wniosek prezydium gromadzkiej rady narodowej umorzy na poczet ulgi — w całości lub w części — przypadającą do zapłaty w tym roku ratę za nabyte gospodarstwo rolne wraz z oprocentowaniem. Zasadę tę stosuje się także w latach następnych, nie dłużej jednak niż w okresie, o którym mowa w ust. 5.

§ 16. 1. Podatnicy ubiegający się o ulgę inwestycyjną powinni złożyć odpowiedni wniosek do właściwego biura gromadzkiej rady narodowej w ciągu trzech miesięcy po zakończeniu inwestycji. Na obszarach wiejskich, gdzie podstawy obliczenia ulgi ustalać będą zespoły w drodze oszacowania (§ 14 ust. 1 pkt 3), podatnicy obowiązani są również zawiadamiać biuro gromadzkiej rady narodowej o przypuszczalnym terminie rozpoczęcia robót w celu umożliwienia zespołowi dokonania oględzin we właściwym czasie. W razie niedopełnienia obowiązku zawiadomienia, podstawę obliczenia ulgi ustala się w sposób określony w § 14 ust. 1 pkt 2.

2. We wniosku podatnik powinien m. in. podać, czy sam lub wspólnie z nim gospodarujący członek rodziny korzystał z kredytu na dokonaną inwestycję i w jakiej wysokości.

3. W wypadkach określonych w § 14 ust. 1 pkt 1 podatnik obowiązany jest dołączyć do wniosku oryginalne rachunki za materiały zużyte przy inwestycji, a w wypadkach określonych w § 14 ust. 1 pkt 2, ust. 5 i ust. 6 również oryginalne rachunki za robocizną obcą. Rachunki te po zamieszczeniu na nich adnotacji, że zostały wykorzystane przy rozpatrzeniu wniosku o ulgę, pozostają w aktach biura gromadzkiej rady narodowej.

§ 17. 1. Po otrzymaniu wniosku o przyznanie ulgi biuro gromadzkiej rady narodowej:

- 1) zbada, czy w myśl prawa budowlanego na dany rodzaj robót wymagany był zatwierdzony plan lub zezwolenie i czy podatnik te dokumenty posiada; jeżeli podatnik wbrew przepisom prawa budowlanego takich dokumentów nie posiada, biuro gromadzkiej rady narodowej wzywa podatnika do przedstawienia w terminie miesięcznym takich dokumentów, uprzedzając go, że w razie niedopełnienia tego obowiązku wniosek o przyznanie ulgi pozostanie bez rozpatrzenia;
- 2) w wypadkach określonych w § 14 ust. 1 i 3 zbada, czy roboty zostały faktycznie wykonane, czy budynki, budowle lub urządzenia inwentarskie i gospodarcze nadają się do użytku, czy wysokość nakładów materiałowych objętych rachunkami nie budzi wątpliwości, a podana w rachunkach cena robocizny odpowiada miejscowym warunkom, a ponadto w wypadkach określonych w § 14 ust. 3 ustali liczbę nowych stanowisk przygotowanych dla krów;
- 3) w wypadkach określonych w § 13 zwraca się do inspektora powiatowego Państwowego Zakładu Ubezpieczeń o podanie sumy ubezpieczenia budynku.

2. Jeżeli zastosowanie ulgi następuje w miarę spłaty zaciągniętego kredytu na inwestycje budowlane, biuro gromadzkiej rady narodowej zawiadamia o tym właściwy bank (instytucję kredytową), który obowiązany jest poinformować biuro o wysokości udzielonego kredytu oraz corocznie informować, jaką kwotę kredytu w danym roku podatnik spłacił.

§ 18. Podatnik może przed zakończeniem inwestycji złożyć wniosek do biura gromadzkiej rady narodowej o odroczenie płatności tej części podatku gruntowego i innych należności pieniężnych, która będzie objęta ulgą po zakończeniu inwestycji. Podatnik powinien oświadczyć we wniosku, jaką kwotę nakładu pokrył z własnych funduszy.

§ 19. 1. Decyzje w sprawie przyznania ulgi inwestycyjnej wydają biura gromadzkich rad narodowych właściwe w sprawach wymiaru podatku gruntowego.

2. O przyznanych ulgach inwestycyjnych zawiadamia się podatników odrębnymi decyzjami. Ponadto na obszarze gromad wykazy podatników z podaniem wysokości przyznanych ulg podaje się do wiadomości mieszkańcom wsi przez wywieszenie tych wykazów na tablicach ogłoszeń na okres co najmniej dwóch tygodni.

§ 20. Przepisy § 1—3 ust. 1 i § 12—19 stosuje się odpowiednio do kółek rolniczych i ich ośrodków rolnych oraz do prowadzących gospodarstwa rolne spółdzielni i ich związków zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, z tym że:

- 1) inwestycje w postaci założenia sadów i inspektów betonowanych nie są uzależnione od wielkości powierzchni (§ 2 pkt 2 i 3);
- 2) do nakładów inwestycyjnych, stanowiących podstawę obliczenia ulgi, wlicza się nie tylko wartość nabytych materiałów, lecz także wartość materiałów wyprodukowanych we własnym zakresie (§ 12 ust. 1);
- 3) podstawę obliczenia ulgi przy inwestycjach w postaci odbudowy, rozbudowy lub remontu budynków gospodar-

czych (w tym również szklarni, silosów, studni i gnojowników) stanowi udowodniona rachunkami lub danymi z księgowości wartość nabytych lub wyprodukowanych materiałów i kosztów robocizny, poniesionych z własnych funduszy kółka rolniczego lub jego ośrodka rolnego albo spółdzielni i ich związków; ulgę stosuje się, jeżeli nakłady inwestycyjne, wynoszą przy inwestycjach oraz remontach co najmniej 10.000 zł, a przy założeniu inspektów i sadów — co najmniej 5.000 zł (§ 12 ust. 2);

- 4) przy inwestycjach ze środków Funduszu Rozwoju Rolnictwa do sum własnych nakładów inwestycyjnych nie wlicza się środków tego funduszu;
- 5) wysokość pełnej ulgi nie jest kwotowo ograniczona;
- 6) w razie niewyczerpania w roku podatkowym, w którym inwestycje zostały zakończone, całej kwoty ulgi, jaka przysługuje, ulgę stosuje się w okresie do 10 lat, licząc od roku zakończenia inwestycji, a jeżeli chodzi o ulgę z tytułu nakładów pochodzących z kredytów bankowych — licząc od roku, w którym przypada płatność pierwszej raty kredytu bankowego.

§ 21. 1. Przepisy zarządzenia stosuje się odpowiednio na obszarze miast i osiedli.

2. Przepisy zarządzenia dotyczące biur gromadzkich rad narodowych stosuje się odpowiednio do organów finansowych prezydiów rad narodowych miast stanowiących powiaty, dzielnicowych rad narodowych w miastach stanowiących powiaty i w miastach wyłączonych z województw oraz do referatów (wydziałów) finansowych lub biur prezydiów rad narodowych miast nie stanowiących powiatów i rad narodowych osiedli.

§ 22. 1. Upoważnia się organy finansowe prezydiów powiatowych rad narodowych do przyznawania, na indywidualne wnioski zaopiniowane przez biura gromadzkich rad narodowych (biura, referaty lub wydziały finansowe prezydiów rad narodowych miast nie stanowiących powiatów i rad na-

rodowych osiedli), ulg inwestycyjnych z tytułu inwestycji mieszkaniowych (budowy, rozbudowy, odbudowy lub remontu budynków mieszkalnych związanych z gospodarstwem rolnym) na zasadach i w wysokości określonych zarządzeniami Ministra Finansów z dnia 1 marca 1965 r. w sprawie ulg podatkowych z tytułu nakładów inwestycyjno-remontowych dokonywanych w gospodarstwach rolnych, położonych na niektórych obszarach kraju (Monitor Polski z 1965 r. Nr 12, poz. 44 i z 1967 r. Nr 24, poz. 113) i z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ulg z tytułu nakładów inwestycyjno-remontowych dokonywanych w gospodarstwach rolnych, położonych na niektórych obszarach kraju (Monitor Polski z 1966 r. Nr 46, poz. 230 i z 1968 r. Nr 7, poz. 39) tym podatnikom podatku gruntowego, którzy przed dniem 31 grudnia 1970 r. rozpoczęli tego rodzaju inwestycje i zaangażowali w nie co najmniej 50% nakładów, a zakończą je do dnia 30 czerwca 1971 r.

2. Okoliczności, o których mowa w ust. 1, ustala biuro gromadzkiej rady narodowej (biuro, referat lub wydział finansowy prezydium rady narodowej miasta nie stanowiącego powiatu albo rady narodowej osiedla) na podstawie oświadczenia podatnika co do przypuszczalnej pełnej wartości nakładów inwestycyjnych oraz rachunków stwierdzających wartość nabytych i zużytych materiałów budowlanych i kosztów robocizny obcej, poniesionych przy inwestycji według stanu na dzień 31 grudnia 1970 r. Oświadczenie i rachunki powinny być złożone w terminie do dnia 31 stycznia 1971 r.

3. Przepis ust. 1, dotyczący organów finansowych prezydiów powiatowych rad narodowych, stosuje się odpowiednio do organów finansowych prezydiów rad narodowych miast stanowiących powiaty i dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw.

§ 23. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Minister Finansów: J. Trendota

Załączniki do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 5 grudnia 1970 r. (poz. 316).

Załącznik nr 1.

WYKAZ GROMAD I MIEJSCOWOŚCI (WSI I PRZYSIÓLKÓW) WOJEWÓDZTWA GDAŃSKIEGO I RZESZOWSKIEGO
OBJĘTYCH ULGAMI INWESTYCYJNYMI

Nazwa województwa	Nazwa powiatu	Nazwa gromady	Nazwa miejscowości (wsi i przysiółków)
gdańskie	pucki wejherowski	Wierzchucino Gniewino Gościcino	wsie: Białogóra, Brzyno, Słuchowo i Wierzchucino wszystkie wsie i przysiółki
		Linia	wsie i przysiółki: Kniewo, Maszewo, Rybska Karczma, Warszkowo i Warszkowski Młyn
			wieś Osiek
			Płonia Mała
	m. Gdańsk gorlicki	Gładyszów, Śnietnica, Uście Gorlickie, Wysowa Kryg Lipinki Ropa Sękowa	wszystkie wsie i przysiółki wsie: Rozdziele i Wapienne wieś Bednarka i przysiółek Bednarskie wieś Łosie
			wsie: Bartne, Bodaki, Małastów, Owczary, Męcina Wielka i Ropica Górna, przysiółki: Kraczonka, Pętna, Pstrążne, Dragaszów i Przegonina
			wieś Bielanka
			wsie: Cieplice, Pawłowa i Dobcza
			wszystkie wsie i przysiółki
			wsie: Wiązownica, Nielepkowice i Manasterz
rzeczowskie	jarosławski	Szybark Adamówka Młyny Wiązownica	

Nazwa województwa	Nazwa powiatu	Nazwa gromady	Nazwa miejscowości (wsi i przysiółków)
	jasielski	Ciekliń Kąty Krempna Nowy Żmigród Osiek Jasielski	wsie: Folusz i Wola Cieklińska wsie: Brzezowa, Desznica i Jaworze wszystkie wsie i przysiółki wsie: Łysa Góra i Nowy Żmigród wieś Pielgrzymka
	krośnieński	miasto Dukla i gromady: Iwla, Polany i Tylawa	wszystkie wsie i przysiółki
	lubaczowski	miasto Cieszanów i gromady: Basznia Dolna, Horyniec, Krowica Hołodowska, Nowy Lubliniec	wszystkie wsie i przysiółki wsie: Cewków i Moszczenica
	przemyski	Stary Dzików Werchrata i Wielkie Oczy Bircza, Huwniki, Kalników, Leszczawa Dolna, Olszany, Stubno, Sufczyzna i Żohatyn Babice Dubiecko Fredropol Krasieczyn Krzywczyna Nienadowa	wszystkie wsie i przysiółki wsie: Babice i Bachów wsie: Sielnica i Polchowa wraz z przysiółkami wsie: Koniusza i Sólca wsie: Tarnawce i Zalesie wsie: Chyrzyna, Kupna i Średnia wieś Hucisko-Nienadowskie
	sanocki	Bukowsko, Jaśliska, Komańcza, Mrzygłód, Posada Górna, Sieniawa, Szczawne, Tyrawa Wołowska Niebieszczany Olchowce	wszystkie wsie i przysiółki wsie: Mokre, Morochów, Poraz wsie: Załuż i Wujskie; przysiółki: Doliny Załuskie, Kucaby, Łazy, Pomiarki, Słonne i Wapniska

Załącznik nr 2.

TABELA PROCENTOWYCH NARZUTÓW DO NAKŁADÓW MATERIAŁOWYCH DO CELÓW SZACUNKOWEGO OBLICZANIA PODSTAWY ULGI INWESTYCYJNEJ

Lp.	Grupy materiałów remontowo-budowlanych	Procentowy narzut od — do
1	betoniarskie i murarskie	45 — 65
2	blacharskie i dekarские	65 — 80
3	ciesielskie i stolarskie	65 — 80
4	instalacyjno-elektryczne	70 — 85
5	malarskie	85 — 100
6	szklarskie	30 — 40
7	ślusarskie	60 — 75
8	zduńskie	45 — 60
9	studniarskie	35 — 45
10	inne	40 — 60

Pouczenie: Szacunkową podstawę, od której oblicza się wysokość ulgi inwestycyjnej, ustala się w następujący sposób:

a) sumuje się rachunki za materiały tej samej grupy i uzyskaną kwotę zwiększa się o odpowiedni narzut, otrzymując w ten sposób nakłady inwestycyjne dokonane w ramach tej grupy materiałów,

b) w sposób podany pod lit. a) ustala się nakłady dokonane w ramach każdej pozostałej grupy materiałów oddzielnie,

c) następnie sumuje się otrzymane z poprzednich obliczeń kwoty i otrzymuje się ogólne nakłady, stanowiące podstawę obliczenia ulgi.